

Eerst lezen: I Kor. 6:12-20 en I Kor. 7

Preek van Kees de Graaf over I Kor. 7: 8,9

Tekst:

8 Wat de weduwen (in het Grieks staat: 'ongehuwden') en weduwnaars betreft, zeg ik dat het goed voor hen zou zijn alleen te blijven, zoals ik. 9 Maar wanneer ze dat niet kunnen opbrengen, moeten ze trouwen, want het is beter te trouwen dan te branden van begeerte.

Een bekende regel uit een Engels gedicht¹ luidt: 'It is better to have loved and lost than never to have loved at all'. Vrij vertaald komt dit hier op neer: Het is beter om echt van iemand gehouden te hebben en die liefde verloren te hebben dan nooit van iemand gehouden te hebben.

Het is beter dan.....betekent vaak: je moet kiezen uit twee kwaden. Echt intens van iemand houden, smoor verliefd zijn, en vervolgens die relatie of die verkering op de klippen zien lopen of die liefde niet beantwoord zien, dat doet pijn, dat is erg. Maar het is nog veel erger om nooit van iemand gehouden te hebben. Om niet te weten wat echte liefde betekent en op dit punt in eenzaamheid te moeten leven en sterven.

Onze tekst spreekt ook over een 'beter dan'. Dat zou je misschien in de Bijbel niet verwachten. In onze beleving is iets meestal goed of fout². Wij als gereformeerden houden van duidelijkheid. In de opvoeding. In het onderwijs. 'Beter dan' kan zo maar de deur open zetten voor wanorde en een rotzooitje. Bij de opvoeding en in het onderwijs moeten de kinderen weten waar ze aan toe zijn.

Toch is de Bijbel op dit punt heel genuanceerd. De Bijbel weet dat er keuzes gemaakt moeten worden in het leven en dat die keuzes lang niet altijd zwart- wit zijn. De Bijbel heeft volop weet van de gebrokenheid van het leven en wil daar ook rekening mee houden. Niet alles wat wenselijk is, is ook haalbaar. Dan moet je keuzes maken. En dat heeft voor en nadelen.

Laten we naar aanleiding van onze tekst een paar vragen opwerpen die je de laatste tijd veel hoort en laten we proberen om verder te komen met deze vragen.

1. We lezen: Als je jezelf seksueel niet kunt beheersen dan kan je maar beter gaan trouwen. Want trouwen is beter dan te branden van seksuele begeerte. Wordt het huwelijk hier niet een uitlaatklep van seksueel gefrustreerde mannen en vrouwen en wordt het huwelijk waar Paulus elders³ zo verheven over spreekt hier niet gereduceerd tot een soort van noodverband: trouwen om de seks. Wat voor soort huwelijk is dat eigenlijk als je uit seksuele noodzaak de toevlucht tot het huwelijk neemt?
2. Wordt hier voor hetero's een 'oplossing' geboden –nl. trouwen-, maar hoe zit het dan bijv. met onze homofile broers en zussen? Gesteld dat deze homofile broers en zussen een relatie van levenslange liefde en trouw willen aangaan, hebben we hier dan geen

¹ Uit het gedicht van Alfred Lord Tennyson: "In Memoriam": 27, 1850"

² Dan zijn er ook nog de z.g. 'adiafora', dat zijn zaken, dingen die noch goed nog fout zijn; de z.g. 'middelmatige zaken'. Volgens de piëtisten (en ook K.Schilder) bestaan er geen middelmatige zaken als wij op God en zijn wet letten en is dus strikt genomen iets altijd goed of fout.

³ Zie Efez. 5:25-33

‘oplossing’ voor?; ook al is dat ‘huwelijk’ dan geen huwelijk in bijbelse zin maar ook een soort van noodoplossing? Mogen we tegen hetero’s zeggen: ga je gang maar in seksueel opzicht, maar zorg er wel voor dat je getrouwd bent maar vragen we van onze homofile broers en zussen een levenslange onthouding en een leven in grote eenzaamheid? Wat voor kwaad doen samenwonende homoseksuelen eigenlijk als ze elkaar net zoals in een gewoon huwelijk liefde en trouw beloven?

U begrijpt: dit zijn hele moeilijke vragen. Het zijn vragen die bij velen van ons en vooral bij de jeugd leven. Er ligt ook een flinke maatschappelijke druk op deze vragen. Onze opvattingen over de homoseksuele praxis worden steeds meer en meer in de maatschappij getypeerd als ongeoorloofde discriminatie⁴. Daar kunnen we ons niet gemakkelijk van afmaken.

Voor dat we hier verder op ingaan eerst nog even dit: Het valt op dat Paulus de seksuele aantrekkingskracht *niet* veroordeeld. Integendeel. Hij erkent deze aantrekkingskracht als een scheppingsgegeven. Iets dat door God zelf geschapen is Als je die seksuele drift negeert en onderdrukt, dan gebeuren er ongelukken. Dat komt de laatste tijd heel pijnlijk naar buiten. Al die verhalen over seksueel misbruik door paters en priesters in de R.K. kerk. Dat doet de naam van Christus geen goed. Er wordt op gewezen dat deze problemen voor een groot deel te maken met het verplichte celibaat. Dat laten we verder even rusten.

Paulus zegt ook niet: ‘je bent niet getrouwd dus je mag die begeerte helemaal niet hebben. Laten we maar in gebed gaan, dan gaat het vanzelf wel over’. Dat zie je soms bij bepaalde charismatische stromingen: ga maar bidden, dan gaat het over. Zo denken sommige christenen bijv. ook dat je homofile gevoelens weg kunt bidden. Verkeerde seksuele gevoelens moeten dan door bekering a.h.w. gecorrigeerd worden. Paulus heeft volop weet van de kracht van de seksuele drift en draait er niet om heen. Die kracht is zo sterk dat die zich maar moeilijk weg bidden laat.

Willen we met deze vragen verder komen dan moeten we eerst kijken waarom Paulus zich hier op deze wijze uitdrukt. We moeten goed gaan kijken naar de situatie in de gemeente van Korinthe. Wat voor situatie trof Paulus in deze belangrijke Griekse havenstad aan toen hij rond het jaar 50 na Chr. daar het evangelie kwam brengen? In ieder geval een sterk gelaagde samenleving. Circa 25% van de bevolking was slaaf. Een kleine elite was er de baas.

Vrouwen en kinderen hadden in deze samenleving niets te zeggen. De vrouw had geen bevoegdheden en was juridisch handelingsonbekwaam. Ze mocht zelfs nog geen boodschappen doen. In de politieke vergadering, de senaat, mocht ze niet eens verschijnen, laat staan het woord voeren.

U begrijpt dat het dan in die tijd al heel wat voorstelde als die vrouw *wel* in de christelijke gemeente mocht verschijnen en bovendien ook mocht bidden en profeteren. Dat was in de wereld en cultuur van die tijd ongehoord.

⁴ Zoals de theoloog Ruud Ganzevoort en de socioloog Dick Pels in de Groene Amsterdammer (aangehaald in het ND van 26 maart 2010): ‘Godsdienstvrijheid is geen argument om grondrechten te ondermijnen. De overheid moet hier niet alleen duidelijke juridische grenzen stellen maar ook een stevig moreel appel uitdragen, ook wanneer het gaat om de positie van vrouwen en homo’s in de orthodoxe delen van Christendom en Islam’. Dat orthodoxe christenen, joden en moslims homoseksualiteit blijven afwijzen als een ziekte en een zonde, zullen we in een democratische samenleving tandenknarsend moeten tolereren en tegelijkertijd fel moeten blijven bestrijden”.

Die vrouwen schoten in de christelijke gemeente ook wel eens door in die nieuw verworven vrijheden. Dan kwamen ze in opspraak in de wereld en dat deed het evangelie geen goed. Dan moest Paulus ook wel eens op de rem trappen⁵. Dat moest hij doen als de afstand met de heersende cultuur te groot werd.

Vandaag doet zich het tegenovergestelde voor. We liggen vanuit de heersende cultuur onder vuur vanwege onze opvattingen over de positie van de vrouw in de kerk en over de manier waarop wij met de homo seksuele praktijk omgaan. In de ogen van de heersende cultuur liep de kerk in de tijd van Paulus te ver op de muziek vooruit maar nu loopt de kerk in de ogen van de heersende cultuur te ver achter.

Nogmaals: Het leven van een slaaf en de vrouw was in die tijd bepaald geen lolletje. In die wereld komt Paulus met de boodschap 'Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus'⁶. Iedereen is voor God gelijk. En in de gemeente behoren geen rangen en standen te gelden. In die gemeente (Grieks: ekklesia) is iedereen broer of zus van elkaar. Een hele opmerkelijke gedachte in die klassieke wereld die menigeen de wenkbrauwen deed fronsen.

Dat geldt ook ten aanzien van het huwelijk. Het huwelijk was in die wereld helemaal niet in aanzien. Het huwelijk werd louter en alleen beschouwd als instelling voor het verkrijgen van kinderen. Vreemd gaan was voor mannen de gewoonste zaak van de wereld. Voor vrouwen was dat ten strengste verboden. De man kon zijn vrouw zonder opgave van redenen wegzenden en het huwelijk verbreken.

Uithuwelijken was heel gewoon. Meisjes werden tussen hun 12^e en 14^e jaar uitgehuwelijkt⁷. De Griekse maatschappij was een samenleving waarin de man centraal stond en waarbij de man op seksueel gebied bepaalde wat er gebeurde⁸. Dat was allemaal heel dubbel. Aan de ene kant zag je een strenge zedigheid maar die gold alleen voor vrouwen. Aan de andere kant veroorloofden mannen zich zonder enige gêne de grofste seksuele uitpattingen.

Prostitutie- zeg maar naar de hoeren gaan- was toen heel gewoon. Daar rustte even weinig taboe op als het halen en consumeren van een broodje bij de bakker om de hoek. De hoeren dat waren of vreemdelingen of slavinnen. Wat dat betreft is er nog niet veel veranderd in onze tijd. Gedwongen prostitutie bestaat ook vandaag nog volop. Meisjes die verleid worden door z.g. 'lover boys' en vrouwen die geronseld worden in Oost Europa en nog veel verder weg, om vervolgens hier gedwongen te worden om in bordelen te "werken".

Nu zegt Paulus in hoofdstuk 6 vers 11 tegen de Korinthiërs: 'Ook jullie hebben vroeger deel genomen aan dat woeste leven, vol van drank en seks orgieën, maar jullie zijn gereinigd,

⁵ Daarop schijnt bijv. I Kor 11:5 en 6 te wijzen.

⁶ Gal. 3:28

⁷ Over dat 'uithuwelijken' spreekt Paulus in ons hoofdstuk in vers 36-38. De NBV heeft dit 'uithuwelijken' geheel weg vertaald. Waar in de grondtekst (vers 38) staat 'ten huwelijk uitgeven', spreekt de NBV ten onrechte over 'trouwen' in algemene zin. Paulus spreekt zich over het instituut van dit uithuwelijken niet in normatieve zin uit maar schijnt ook hier alle vorm van dwang –dwang die op dit punt ook nu nog veel in de islamitische wereld voorkomt- te willen vermijden; ook dat was in de maatschappij van toen een opmerkelijk nieuw en verfrissend geluid.

⁸ Prof. Dr. J. Nuchelmans, Woordenboek der oudheid, deel 1, pag. 1237 schrijft: "Erotiek en beleving van de seksualiteit waren bij de Grieken aan geheel andere normen onderhevig dan die waaraan wij in de laatste eeuwen in West-Europa gewend waren en tot op zekere hoogte nog zijn".

geheiligd en rechtvaardig verklaard doordat jullie Jezus hebben leren kennen en hem hebben aangenomen’.

Sommigen van die Korinthiërs dachten dat ze, ook na hun bekering, ’gewoon’ door konden gaan met naar de hoeren gaan. Net zoals je een broodje consumeert. Dat deden ze met een beroep op de christelijke vrijheid (6:12: “Alles is mij toegestaan”). Dat werd door sommigen kennelijk helemaal niet als iets fouts gezien. Dan trekt Paulus in het vervolg een duidelijke streep: christen zijn en toch een prostituee bezoeken gaat ten enenmale niet samen.

Daar speelde ook nog iets anders mee: De Griekse minachting van het lichaam. De Grieken zeiden:” Het gaat om de menselijke ziel, de geest. Het lichaam dat is van minder waarde, het lichaam is niet meer dan een ‘kerker’ van de ziel. Dat lichaam dat heeft zo zijn eigen seksuele behoeften en daar mag aan worden voldaan, dat tast het echte mens zijn niet aan. De echte mens die bestaat alleen maar innerlijk, ‘geestelijk’.

Deze gedachte werkte toen naar twee kanten uit. Enerzijds zag je daardoor de grofste seksuele uitpattingen. Daar moest je jezelf maar niet druk over maken, zeiden sommigen. Anderzijds zag je een soort tegenbeweging: een strenge ascese, een totaal onthouding van seks. De wal scheen ook daar het schip van de totale seksuele verwildering te willen keren. Korinthiërs die na hun bekering een heel andere kant op gingen. Niet alleen namen ze afstand van al die seksuele orgieën die ze om zich heen zagen. Dat was goed. Maar ze schoten ook door. Ze kwamen terecht in de bekende ‘raak niet, smaak niet, roer niet aan’⁹ cultuur van de ascese. Ze wilden van seks helemaal niets meer weten, ook niet binnen het huwelijk. En bovendien wat stelde dat huwelijk nu eigenlijk voor in die Griekse maatschappij? Seks was in hun opvatting laag en vies en vunzig en past niet bij het verlichte leven van een christen. Ze gaven ook de seksuele omgang in hun huwelijk op en schenen deze in hun ogen hoogstaande moraal ook aan anderen te willen opleggen. Er was bij sommigen om die reden een duidelijke minachting voor het huwelijk te bespeuren. Als die opvatting in de gemeente ingang gaat vinden, ziet Paulus ongelukken gebeuren. Daar gaat hij tegen waarschuwen.

Paulus spreekt beide ‘groepen’ aan. In de eerste plaats de mensen die zeggen: ‘Ach van tijd tot tijd een keer naar een hoer gaan, is dat nou zo erg?’ “Ja” zegt Paulus, dat is wel erg. Want zegt hij in hoofdstuk 6: 13 e.v. “Het lichaam is er niet voor om ontucht mee te plegen. Het is er voor de Heer en de Heer is er voor het lichaam”. Je bent naar *lichaam* en ziel het eigendom geworden van Christus. Hij heeft je gekocht en betaald. Wie naar een hoer gaat wordt één lichaam met die hoer. De hoer gaat je a.h.w. naar lichaam en ziel ‘bezetten’. Terwijl nu juist de Heer één met jou wil worden en dan natuurlijk niet lichamelijk maar in de geest (6:17). Maar als je verenigd bent met die hoer dan treft de Heer een bezet lichaam aan. Wie zich lichamelijk verenigt met een hoer gooit Christus uit zijn levenshuis, uit zijn lichaam. Het contact wordt verbroken. Er volgt een blokkade. Terwijl het de Heer niet alleen maar om de ziel gaat, maar net zo goed om het lichaam. God heeft de Heer naar het *lichaam* opgewekt en Hij zal ons ook naar het *lichaam* opwekken. Je lichaam is een tempel van de Heilige Geest en die accepteert geen vreemde bezetters in die tempel die daar niet mogen komen. “Weg met alle hoererij” zegt Paulus, want het rooft je lichaam weg en geeft het aan een hoer. Dat is een duidelijk verhaal.

De andere groep, die zich helemaal van seks wil onthouden lijkt hij enigszins tegemoet te komen. Hoofdstuk 7:1 “Het is goed dat een man geen gemeenschap met een vrouw heeft”.

⁹ Zoals die ook bestond in de gemeente te Kolosse- zie Kol. 2:21

Dat 'goed' betekent hier: het kan een goede zaak zijn, maar alleen onder een bepaalde voorwaarde. Die doet zich voor wanneer je de gave van de onthouding van God gekregen hebt. Je wordt niet door seksuele gevoelens gedreven. Vandaag zouden wij zeggen dat zo iemand a seksueel is. Als je zo bent dan is dat is geen mankement, dan ben je niet zielig wanneer je dat bij jezelf ontdekt. Paulus ziet dat als een gave die hij zelf ook heeft (7:7). Als je die gave ontvangen hebt dan kun je jezelf geheel wijden aan de dienst van God. Zoals Paulus dat kon. Je hebt geen noodzaak om een huwelijk aan te gaan (7:32) en de zorg voor man of vrouw en eventuele kinderen op je te nemen.

Dat kan zich ook voordoen als je weduwe of weduwnaar bent geworden. Vaak als je al op gevorderde leeftijd bent. Als je dan bij jezelf constateert dat je seksuele gevoelens tot rust zijn gekomen of sterk verminderd zijn, zodat seksuele onthouding geen probleem voor je is, dan is het prima als je geen nieuw partner zoekt.

Maar die gave van de onthouding is –veel meer nog voor jongere dan voor oudere mensen– eerder uitzondering dan regel. Paulus waarschuwt die tweede groep van geheel onthouders dan ook. Je kunt uit vrome motieven zo maar een verkeerde keuze maken en denken dat je door je toewijding aan God je seksuele gevoelens kunt negeren of weg kunt bidden. Dan kom je flink op de koffie als uiteindelijk blijkt dat je die seksuele gevoelens wel degelijk blijkt te hebben. Je gaat ze dan onderdrukken. Dat blijkt boven je macht te gaan en vervolgens komen die gevoelens tot een uitbarsting. Uiteindelijk kom je dan in Korinthe weer uit bij de prostitutie en dat ondanks je vrome voornemens die best oprecht kunnen zijn. Of er groeit een klimaat waarin seksueel misbruik een kans krijgt. Hier geldt: ken uzelf. Neem tijdig maatregelen. Voor zover je kunt.

Het is niet zo dat Paulus in onze tekst het huwelijk degradeert tot een soort van vergaarbak waarin allerlei seksuele lusten geblust kunnen worden. Dat zou inderdaad een degradatie van het huwelijk betekenen. Integendeel, Paulus gaat het in die decadente stad juist voor de grote waarde van het huwelijk opnemen.

Dan zegt Paulus niet veel meer dan dit: als je bij jezelf merkt dat de gave van de onthouding niet hebt, laat het dan niet zover komen dat je seksueel uit de band springt, laat die begeerte geen brandend vuur¹⁰ worden die je gegarandeerd onderuit haalt en verteert, zodat je bij de prostitutie terecht komt, maar ga een man of vrouw zoeken en probeer de veilige haven van het christelijk huwelijk te bereiken.

Paulus heeft in de brief aan de Efeziërs¹¹ hele mooie en verheven dingen over het huwelijk gezegd. Hij vergelijkt daar de liefde tussen man en vrouw met de liefde die Christus voor zijn gemeente heeft. Christus die zich in zijn liefde overgegeven heeft voor zijn bruid de gemeente, met de bedoeling om die bruid in al haar luister bij zich te kunnen nemen. Hij voedt en verzorgt die gemeente want die gemeente- die bruid- is zijn eigen lichaam. Het grote geheim van het huwelijks verbond is de dienende liefde. Het huwelijks verbond zoals God dat vanaf het begin bedoeld heeft mag een afstraling zijn van het eeuwige verbond van Vader, Zoon en Heilige Geest. Een onverbreekelijke band van reine liefde en zelfovergave. Dat is ook het geheim achter het huwelijk zoals God die in het paradijs heeft ingesteld: “Daarom zal een

¹⁰ Sommige exegeten brengen dit 'branden' van begeerte in verband met het branden in de hel. Dit lijkt mij onwaarschijnlijk. Het woord "begeerte" staat niet in het Grieks maar is als verklarend woord in onze vertaling toegevoegd.

¹¹ Efeziërs 5: 25-32

man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw en *die* twee zullen één lichaam zijn¹².

Man en vrouw die tot één lichaam worden. Dat is Gods bedoeling geweest vanaf het begin. Toen Hij man en vrouw schiep. Dat is ook de lijn die Paulus in de brief aan de Korinthiërs vasthoudt¹³. Paulus neemt het op voor het monogame huwelijk. Midden in de samenleving van Korinthe met al die ontluistering en al dat seksueel geweld, was dit bepaald een nieuw en oorspronkelijk geluid. Velen in de klassieke wereld hebben zich aan deze boodschap dan ook gewonnen gegeven. Dat waren best hoge zedelijke normen die de eerste christenen voorstonden (ieder is voor God gelijk en zedelijke zuiverheid; kuisheid). Geen wonder dat die opvattingen een krachtige propaganda waren voor de christelijke boodschap.

Nu lijkt het zo dat Paulus de waarde van het huwelijk in I Kor.7 toch een beetje reduceert: ‘Waren alle mensen maar ongetrouwd zoals ik’ (vers 7) ‘Wie trouwt doet goed, maar wie niet trouwt doet beter’ (vers 38). Toch is dat niet de bedoeling van Paulus. Hoe schoon de bedoeling van het huwelijk vanaf het allereerste eerste begin ook is, het is en blijft een tijdelijk middel hier op aarde. Dat had de Heer zelf al gezegd: “Want wanneer de mensen uit de dood opstaan, trouwen ze niet en worden niet uitgehuwelijkt”¹⁴. In alles gaat het Paulus hier om de totale toewijding aan de Heer¹⁵. Je mag van heel veel dingen genieten in dit leven. Maar onder één voorwaarde: ga nergens zodanig in op alsof er buiten dat niets meer bestaat. Dat geldt voor je huwelijk, dat geldt voor de plezierige *en* de verdrietige dingen, dat geldt voor je bezit, dat geldt voor alles wat God je in dit leven geeft¹⁶. Niets in dit leven, ook het huwelijk niet, mag die totale toewijding aan de Heer in de weg staan. Dat huwelijk vormt nu juist een onderdeel van die toewijding. In die zin moet je er dan ook voor gaan in je huwelijk. Laat de dagelijkse vernieuwing van je leven door de Geest doorwerken in je huwelijk, in een leven van liefde en trouw en vergevingsgezindheid maar blijf je realiseren dat je op weg bent naar een vernieuwde wereld¹⁷ en dat een huwelijk, ook een goed huwelijk, slechts een tijdelijke aangelegenheid is.

Paulus wil orde scheppen in de seksuele chaos die in Korinthe heerst. En of je nu hetero of homo of nog iets anders bent, of je nu getrouwd dan wel ongehuwd bent voor iedereen geldt: je lichaam is een tempel van de Heilige Geest en de Geest wil dat we die tempel rein en zuiver bewaren. Daar schieten allemaal veel in tekort. Toch wijst Paulus geen andere uitweg uit de strijd die dit oplevert dan alleen het huwelijk. En hij maakt ook duidelijk dat het in het huwelijk om één man en vrouw gaat. Daarmee staat de norm vast. Toch hebben we daarmee nog niet alles mee gezegd. De praktijk is veel weerbarstiger.

We kennen de laatste jaren het homo huwelijk. Een officiële verbinding in liefde en trouw tussen twee mensen van het zelfde geslacht. De Bijbel kent een dergelijk huwelijk niet. Het zou dan ook veel beter zijn als deze term daar niet voor gebruikt zou worden. Dat neemt niet weg dat de Christen Unie wel altijd voorstander geweest is voor het wettelijk laten registreren van homo paren, het z.g. geregistreerd partnerschap. Maar dat is wat anders dan een huwelijk. Het huwelijk is in alle eeuwen een verbinding tussen één man en één vrouw geweest.

¹² Efez. 5:31 verwijst naar Gen. 2:24

¹³ I Kor 6: 16 verwijst naar dezelfde gedachte: ‘Zij zullen één lichaam zijn’.

¹⁴ Marc. 12:25, zie ook Mat. 22:30 en Luc. 20:35

¹⁵ 7:35

¹⁶ 7:29-32

¹⁷ 7:31

De seksualiteit ziet Paulus als een gave die binnen het huwelijk een plaats krijgt. Niet iedereen krijgt die gave. En ook al heb je die gave van de seksualiteit wel ontvangen, je kunt hem lang niet altijd gebruiken. Soms heb je jezelf seksueel te onthouden. Dat kan zijn binnen het huwelijk. Als er bijv. ziekte is, psychische of andere problemen, als er vervolging is waardoor huwelijken uit elkaar worden gedreven. Dat kan er soms jarenlang seksuele onthouding van je gevraagd worden. Dat hakt er behoorlijk in. Maar net zo goed als je ongehuwd bent en het maar niet lukt om de juiste partner te vinden. Dan kan er zelfs een levenslange seksuele onthouding van je gevraagd worden.

We gaan nog een stapje verder. Hoe moet het nou als je homo of lesbisch bent? Als je seksueel anders geaard bent. Dat is iets dat je gehele identiteit aangaat, naar lichaam en ziel. Wat moet je dan als je enerzijds als homo de Heer in alles wilt volgen en je tegelijkertijd ontdekt dat je de pijn en het verdriet van het alleen zijn- naar lichaam en ziel - niet aan kunt? Hoe moet een kerk omgaan met homo's die er om genoemde reden toch voor gekozen hebben om een relatie aan te gaan? Hoe moet de kerk hier *pastoraal* mee omgaan, ook al staat de Bijbelse *norm* vast?

Als we alleen maar zouden zeggen: Het mag volgens de normen van de Bijbel niet, dan vergeten we dat de Bijbel ons ook een aantal gegevens aandraagt die we niet zo maar naast ons neer kunnen leggen:

Dezelfde God die in Gen. 2:24 heeft gezegd: 'Die twee, man en vrouw zullen één lichaam zijn', heeft ook gezegd in Gen 2:18 'Het is niet goed dat de mens alleen is'. Prediker 4 vers 10 e.v. werkt dat zo uit: 'Wanneer twee vrienden samen zijn en een van beiden valt, helpt de ander hem weer overeind, maar wie alleen is en ten val komt is beklagenswaardig, want hij heeft niemand die hem op de been helpt. Wanneer je bij elkaar slaapt, geef je warmte aan elkaar, maar hoe krijgt iemand die alleen slaapt het ooit warm?'.

Het bevestigingsformulier voor de diakenen zegt het zo: 'In de gemeente van Christus mag niemand ongetroost leven onder de druk van ziekte, *eenzaamheid*, of armoede'.

Als we in de gemeente samen wonende homofile broers of zussen tegen komen die Christus willen dienen dan is de *eerste* vraag die wij *ons* als gemeente moeten stellen deze: Hebben wij als gemeente een warme plek gecreëerd waar ook onze homofiele broers en zussen zich veilig en thuis voelen? Een plek waar we samen naar Christus kunnen gaan? Een veilige plek, een veilige haven waarin we elkaars lasten kunnen dragen? Alleen als we zo'n plek hebben kunnen we *samen* kracht ontvangen om ons leven rein voor God te bewaren. Dan zijn we barmhartig al onze homofile broer of zus een uitglijder maakt omdat we weten dat we allemaal, of we nu homo of hetero zijn, op dit gebied zwakkelingen zijn, en zo gemakkelijk in de zonde vallen. Hebben we als gemeente voor de homo's onder ons zo'n plek *niet* dan wordt de toepassing van de kerkelijke tucht een farce, het krijgt iets huichelachtigs. We vegen dan ons straatje schoon, we passen de kerkelijke tucht toe zoals van ons verwacht mag worden en gaan over tot de orde van de dag. Intussen laten wij via de media heel veel pornografisch gekleurde beelden in onze huiskamers toe en hebben ook wij de neiging ons daar stiekem aan te verkikkeren. Dat zijn zaken die slechts zelden op tafels van kerkenraden terecht komen.

We lezen in Hooglied 3: 5: 'Wek de liefde niet, laat haar niet ontwaken voor zij het wil'. We leven met zijn allen in een verseksualiseerde maatschappij waarin aan alle prikkels, ook de

seksuele, onmiddellijk moet worden voldaan¹⁸. De seksuele prikkel wordt je via de media, in heel veel TV commercials, langs de snelwegen en in de bushokjes, aan alle kanten opgedrongen. Iedereen wordt geacht seksueel uit de kast te komen en hier aan mee te doen. Wachten tot de tijd rijp is, zelfbeheersing, komen in dit scenario niet voor. Je wordt, ook als je homofiel bent, a.h.w. bijna gedwongen je gevoelens maar zo snel mogelijk te praktiseren. Je krijgt weinig kans om deze gevoelens latent te laten. Dat maakt het buitengewoon lastig om jezelf rein te bewaren. Om als gemeente van de Heer de seksualiteit een plaats te geven zoals God die bedoeld heeft. Toch is er maar één oplossing. *Samen* met onze zwakheid, ongeacht wie of wat je bent, homo of hetero, naar Christus gaan en bidden of Hij ons kracht wil geven om Hem in alles toegewijd te blijven.

Tot besluit deze opmerking: Als de Heer je in dit leven iets onthoudt, dan is Hij bij machte je oneindig veel meer terug te geven dan dat Hij je onthouden heeft. Dat *doet* Hij ook. Niet alleen maar in het hiernamaals, ook nu al. We geven toe: dat is een geloofskwestie. Maar daarom geen doekje voor het bloeden, geen doodoener, maar een levende werkelijkheid. Het sleutelwoord is ook hier: SAMEN.

¹⁸ Zoals Dylan zegt in de song 'Unbelievable': 'every urge is so satisfied, every nerve is analyzed when you are in need'.